

bør være. Jeg kan derved saa vende tilbage til de Ytringer, der ogsaa ere faldne om, hvorvidt der er anerkendt eller godkendt noget ved Forliget og saa paa dette Omraade. Jeg skal da minde om, hvad man besluttede med Hensyn til de provisoriske Udgifter og særlig Befæstningssagen i 1894, og det var dette, at hver af Rigsdagens Afdelinger forbeholdt sig sin Stilling dertil og særlig sin Adgang til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til disse Foranstaltningers Oprindelse, men man forbeholdt sig ogsaa sin Stilling til Realiteten. Det, man gjorde, var, at man erkendte, at disse Foranstaltninger vare til Stede, og andet skulde der derfor ikke ligge i Bevillinger til deres Vedligeholdelse. Hvis ærede Medlemmer ville efterse det paagældende Punkt i Rigsdagsbeslutningen, ville de se, at dette er tydeligt, skarpt og klart udtalt der. Altsaa, alle Partier og begge Rigsdagens Afdelinger have forbeholdt sig deres Stilling i Fremtiden til Ordningen af vort Forsvarsvæsen og hele den militære Organisation. Vi staa altsaa i denne Henseende frit i Realiteten, men det forekommer mig, at man i de senere Aar har følt Ulempen ved ikke at være paa det rene med, paa hvilket Grundlag og i det hele taget hvorledes man skulde ordne vort Forsvarsvæsen fremtidigt, og jeg synes da, at der er al rimelig Anledning til at gøre dette til Genstand for en Undersøgelse i en Kommission for om muligt at naa til en Forstaaelse om, hvad vi i den Henseende mægte. Det er meget naturligt fra Bevillingsmagtens Side at sige, at med Hensyn til de finansielle Ydelser gælde Rigsdagens Ord og Vilje, og over for de militære Autoriteter at sige: Saa og saa meget kunne vi ofre paa denne Del af Samfundets Opgaver. Paa et saadant Grundlag mener jeg, at man kunde naa til en Forstaaelse. Jeg vil anse det for at være ikke alene af stor Betydning for selve Forsvarsvæsenets Ordning, men ogsaa og særlig for hele den konstitutionelle Sikkerhed i Fremtiden her i Landet, at vi ikke bevare et Tvistepunkt, hvor vi bevæge os i den Grad svævende, som vi gøre det nu med Hensyn til Militærvæsenet. Jeg kan altsaa ikke andet end anbefale Gennemførelsen af den Tanke, der fremkom i Fjor, om at søge at finde et Grundlag for denne fælles Forstaaelse ved en Kommission, sammensat paa den Maade, som det den Gang var Tanken, baade af militære og politiske Kræfter.

Dinesen: Jeg har begært Ordet for at gøre et Par Bemærkninger og skal nu, da det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har haft Ordet, over for det af dette Medlem nu ytrede sige, at for saa vidt jeg i Aarene forud for 1894 har haft Del i de Forhandlinger, der førte til det saakaldte Forlig, erkender jeg, at hans Fremstilling af, hvad der var Meningen den Gang, er rigtig. Jeg bad om Ordet for at udtale en Tilslutning til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) ikke just paa Grund af hans Stilling til de militære Spørgsmaal i det hele — thi det er bekendt nok, hvorledes jeg ser paa disse —, men paa Grund af den Dom, han fældede over Medlemmets Opfattelse her i Salen. Jeg tror, at den Dom, han fældede over et og andet Medlem og hans derpaa byggede Totalbetragtning af, hvorledes man her i Tinget ser paa Forsvarssagen, er rigtig. Jeg giver ham min Tilslutning i denne Henseende, og jeg tror, det i det hele for Sagens Skyld var bedst, om man fra alle Sider kunde mødes i at se paa hverandre med de Øjne, hvormed det ærede Medlem for Slagelse vilde, at vi skulde se paa hverandre. Dernæst vil jeg med Hensyn til det Forslag, han omtalte, og som jeg baade i tidligere Tid og ogsaa senest i forrige Rigsdagssamling udtalte mig for, og som ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 6. Valgkreds nu udtalte sig for, nemlig Forslaget om en samlet Overvejelse af Forsvarssagen i en Kommission, udtale, at det er noget jeg fremdeles anser for rigtigt. Jeg kunde endogsaa udtale en Beklagelse over, at vi ikke ere komne dertil langt tidligere. Men det er netop over for dette Spørgsmaal, at jeg vil gøre en Bemærkning, som det dog forekommer mig, der er Anledning til, og som har en afgørende praktisk Betydning i Øjeblikket, nemlig, at vi jo staa over for en fuldstændig Fornyelse af dette Ting til Foraaret og over for en delvis Fornyelse af det andet Ting til Efteraaret. Derfor mener jeg, at vi i dette Øjeblik maa indskrænke os til kun at udtale skønne Forhaabninger om, at vi en Gang i Tiden — en Tid, som ikke bekøver at ligge saa meget langt borte — kunde komme til en saadan Overvejelse. I dette Øjeblik kunne vi vistnok kun holde os til Ønskerne, thi forud for en saadan trekvart Fornyelse af den samlede Rigsdag som den, der nu forestaar, lader det sig vel næppe gøre. Men jeg har dog ikke villet undlade at give min Tilslutning til Tanken. Saavel